

EIROPAS CENTRĀLĀS BANKAS ATZINUMS**(2018. gada 22. augusts)****par ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālās uzraudzības regulējumu****(CON/2018/36)**

(2018/C 378/04)

Ievads un tiesiskais pamats

Eiropas Centrālā banka (ECB) 2018. gada 26. un 29. janvārī saņēma Eiropas Parlamenta un Padomes lūgumus sniegt atzinumu par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālās uzraudzības prasībām un grozījumiem Regulā (ES) Nr. 575/2013, (ES) Nr. 600/2014 un (ES) Nr. 1093/2010 un par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību un grozījumiem Direktīvās 2013/36/ES un 2014/65/ES⁽¹⁾ (tālāk tekstā – “ierosinātā regula” un “ierosinātā direktīva”, abas kopā sauktas “ierosinātie tiesību akti”).

ECB kompetence sniegt atzinumu pamatojas uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 127. panta 4. punktu un 282. panta 5. punktu, jo ierosinātie tiesību akti ietver normas, kas skar ECB uzdevumus saistībā ar kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību saskaņā ar Līguma 127. panta 6. punktu un Padomes Regulas (ES) Nr. 1024/2013⁽²⁾ 1. pantu un Līguma 127. panta 5. punktā minēto Eiropas Centrālo banku sistēmas palīdzību sekmīgi īstenot kompetento iestāžu politiku attiecībā uz finanšu sistēmas stabilitāti. ECB Padome šo atzinumu ir pieņēmusi saskaņā ar Eiropas Centrālās bankas reglamenta 17.5. panta pirmo teikumu.

Vispārīgi apsvērumi

ECB atbalsta ierosināto tiesību aktu mērķi, nosakot prudenciālo regulējumu, kas ir labāk pielāgots dažādu veidu ieguldījumu sabiedrību riskiem un uzņēmējdarbības modeļiem.

Kaut arī ECB kopumā atbalsta to, ka sistēmiski svarīgas ieguldījumu sabiedrības ir pakļautas tādiem pašiem prudenciālajiem noteikumiem kā kredītiestādes, ierosinātos tiesību aktus vajadzētu rūpīgi izvērtēt, lai izvairītos no neparedzētām sekām attiecībā uz citiem Savienības tiesību aktiem sakarā ar izmaiņām kredītiestāžu definīcijā. Šajā atzinumā jo īpaši uzsvērta ietekme uz statistikas režīmu. Tomēr šī ietekme skar ne tikai statistikas regulējumu.

Pašlaik Eurosistēmas monetārās politikas operāciju darījumu partneri var būt tikai kredītiestādes⁽³⁾. ECB rūpīgi jāizvērtē iespējamās sekas, iekļaujot 1. klases uzņēmumus kredītiestādes definīcijā.

1. Ieguldījumu sabiedrību kā kredītiestāžu klasifikācija

Komisija piedāvā ieguldījumu sabiedrību trīs klases: i) ieguldījumu sabiedrības, kuru darbība ir saistīta ar darījumiem ar pašu rēķina un/vai finanšu instrumentu parakstīšanu un/vai finanšu instrumentu nodošanu, pamatojoties uz stingru apņemšanos⁽⁴⁾ un kuru kopējie aktīvi pārsniedz 30 miljardus euro, vai ieguldījumu sabiedrības, kas ir daļa no uzņēmumu grupas, kas veic šīs darbības, kopējiem aktīviem pārsniedzot 30 miljardus euro⁽⁵⁾ (1. klases uzņēmumi); ii) ieguldījumu sabiedrības, kas atbilst noteiktām robežvērtībām⁽⁶⁾ (2. klases uzņēmumi); un iii) visas atlikušās ieguldījumu

⁽¹⁾ COM(2017) 790 final un COM(2017) 791 final.

⁽²⁾ Padomes Regula (ES) Nr. 1024/2013 (2013. gada 15. oktobris), ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādņēm, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību (OV L 287, 29.10.2013., 63. lpp.).

⁽³⁾ Sk. 55. pantu Eiropas Centrālās bankas Pamatnostādnē (ES) 2015/510 (2014. gada 19. decembris) par Eurosistēmas monetārās politikas regulējuma īstenošanu (ECB/2014/60) (OV L 91, 2.4.2015., 3. lpp.).

⁽⁴⁾ Pakalpojumi atbilstoši I pielikuma A sadaļas 3. un 6. punktam Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2014/65/ES (2014. gada 15. maijs) par finanšu instrumentu tirgiem un grozījumiem Direktīvā 2002/92/EK un Direktīvā 2011/61/ES, (OV L 173, 12.6.2014., 349. lpp.).

⁽⁵⁾ Ja uzņēmumam kopējā aktīvu vērtība ir mazāka par 30 miljardiem euro individuālā līmenī, bet ir daļa no grupas, kuras kopējā aktīvu vērtība pārsniedz 30 miljardus euro (t.i., to grupas iestāžu apvienoto aktīvu kopējā vērtība, kuras nodrošina attiecīgos pakalpojumus un kuru individuālās kopējās aktīvu vērtības ir zemākas par 30 miljardiem euro), katrs uzņēmums grupā, kas nodrošina attiecīgos pakalpojumus, būs kredītiestāde; vai ja visu uzņēmumu kopējā aktīvu vērtība kopumā, veicot attiecīgos pakalpojumus, pārsniedz 30 miljardus euro (t.i., mātesuzņēmums un meitasuzņēmumi), konsolidētās uzraudzības iestāde, konsultējoties ar kolēģiju, var nolēmt klasificēt vienu vai vairākus uzņēmumus šajā grupā, kuras kopējā aktīvu vērtība ir mazāk nekā 30 miljardi euro vienam kredītiestādes līmenim, lai novērstu potenciālos riskus, kas saistīti ar noteikumu apiešanu, un iespējamo risku Savienības finanšu stabilitātei.

⁽⁶⁾ Sk. ierosinātās regulas 12. pantu.

sabiedrības (3. klases uzņēmumi). 1. klases uzņēmumi tiek klasificēti kā kredītiestādes, un uz tiem jāattiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2013/36/ES⁽¹⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (ES) Nr. 575/2013⁽²⁾. Tā rezultātā 1. klases uzņēmumi, kas kļūs par kredītiestādēm Regulas (ES) Nr. 1024/2013 1. panta nozīmē, būtu pakļauti ECB uzraudzībai saistībā ar vienoto uzraudzības mehānismu⁽³⁾.

Tā kā Regulā (ES) Nr. 1024/2013 ir īpaši noteikts, ka ECB nepiešķir nekādus citus uzraudzības uzdevumus, no juridiskā viedokļa tiek atzīts, ka alternatīvs veids, kā nodrošināt, ka ECB uzrauga 1. klases uzņēmumus, varētu būt grozīt Regulu (ES) Nr. 1024/2013, lai ECB piešķirtu īpašus uzdevumus attiecībā uz 1. klases uzņēmumu prudenciālu uzraudzību. Runājot par ietekmi uz ECB uzraudzības kompetenci, ir vērts atgādināt, ka 1. klases uzņēmumu skaits ir ierobežots un ka kredītiestāžu un 1. klases uzņēmumu sniegtie pakalpojumi pārklājas. Tādējādi ierosinātās regulas ietekme uz ECB, šķiet, ir nenozīmīga⁽⁴⁾.

Atbilstoši ierosinātajai regulai to kritēriju, saskaņā ar kuriem ieguldījumu sabiedrība ir uzskatāma par kredītiestādi Regulas (ES) Nr. 575/2013⁽²⁾ 4. panta 1. punkta nozīmē, mērķis ir aptvert sistēmiskas ieguldījumu sabiedrības ar kopējiem aktīviem virs noteiktiem sliekšņiem.

ECB atzinīgi vērtē šo priekšlikumu, ņemot vērā, ka uzņēmumi, kas atbilst šiem kritērijiem, var radīt lielākus finanšu stabilitātes riskus, kā arī paaugstinātu negatīvas ietekmes uz citām kredītiestādēm risku, ņemot vērā to lielumu un savstarpējo saistību, kā arī ņemot vērā darījumu partneru būtisku kredītrisku un tirgus risku pozīcijām, ko viņi uzņemas savā vārdā. Kopumā ierosinātā nošķiršana nodrošina piesardzīgu un konsekventu uzraudzības standartu piemērošanu, lai nodrošinātu līdzvērtīgus konkurences apstākļus iestādēm, kas līdzīgas kredītiestādēm. Tomēr, neskarot nacionālo kompetento iestāžu pastāvošo atbildību par kredītiestāžu trešo valstu filiāļu uzraudzību, ierosinātajā regulā būtu jāsniedz skaidrojums par to, kā tiek aprēķināti aktīvi, t. i., ietverot trešo valstu grupu Savienības filiāļu aktīvus un trešo valstu uzņēmumu meitasuzņēmumus Savienībā, kas izriet no to konsolidētās bilances.

Turklāt, ņemot vērā, ka kopējie aktīvi nav vienīgais pasākums ieguldījumu sabiedrību sistēmiskās nozīmes identificēšanai, tiek ierosināts, ka kopējo aktīvu sliekšni var papildināt ar citiem kritērijiem, tostarp, piemēram, ieņēmumu kritēriju, starpvalstu jurisdikcijas darbību nozīmi vai savstarpēju saistību. Būtu vēlams pēc iespējas saskaņot šos kritērijus ar Regulā (ES) Nr. 1024/2013 izklāstītajiem nozīmīguma kritērijiem, ņemot vērā arī EBI ieteikumu⁽⁵⁾. Ņemot vērā iepriekš tekstā minēto, ja ierosinātā režīma laikā būs gūta papildu pieredze, varētu būt lietderīgi turpināt pilnveidot šos kritērijus, pamatojoties uz ieguldījumu metodoloģijas pamatstruktūru, lai novērtētu sistēmisko risku, ko rada ieguldījumu sabiedrības, lai nodrošinātu, ka tas sasniedz savus mērķus un neradītu pārmērīgas neparedzētas sekas, piemēram, izmantojot regulējuma arbitrāžu.

Saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES dalībvalstīm ir jānodrošina, ka kredītiestādes atļaujas saņemšanas kompetentā iestāde apspriežas ar ieguldījumu sabiedrību kompetentajām uzraudzības iestādēm, ja attiecīgās ieguldījumu sabiedrības kontrolē tās pašas fiziskās vai juridiskās personas, kuras kontrolē kredītiestādi⁽⁷⁾. Tādēļ ierosinātajā direktīvā būtu jāprecizē, ka šāda apspriešanās ir nepieciešama arī tad, ja ieguldījumu sabiedrība tiek klasificēta kā kredītiestāde⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.).

⁽³⁾ Sk. ierosinātās regulas 33. apsvērumu un Komisijas personāla darba dokumenta "Pārskats par ieguldījumu sabiedrību konsultatīvās uzraudzības sistēmu", kas pievienots ierosinātajiem tiesību aktiem (SWD (2017) 481 final), 26. lpp..

⁽⁴⁾ Sk. ierosinātās regulas paskaidrojuma raksta 2. lappuses trešo daļu.

⁽⁵⁾ Sk. ierosinātās regulas 60. pantu.

⁽⁶⁾ Sk. Eiropas Banku iestādes atzinumu, atbildot uz Eiropas Komisijas aicinājumu konsultēties par ieguldījumu sabiedrībām (EBA/Op/2017/11), 2017. gada 29. septembris. Ieteikumā Nr. 4 noteikts, ka, lai identificētu 1. klases uzņēmumus, EBI būtu jāizstrādā īpašie 2. līmeņa tehniskie normatīvi, lai veiktu šādu identifikāciju, ņemot vērā ieguldījumu sabiedrību specifiku.

⁽⁷⁾ Sk. Direktīvas 2013/36/ES 16. panta 2. punktu.

⁽⁸⁾ Sk. arī ierosināto grozījumu ierosinātās direktīvas jaunajā 57. panta 6.a punktā.

Komisija 2016. gada 23. novembrī publicēja priekšlikumu direktīvai, ar ko groza Direktīvu 2013/36/ES⁽¹⁾, par kuru notika apspriešanās ar ECB. Saskaņā ar minēto priekšlikumu trešo valstu kredītiestādēm un ieguldījumu sabiedrībām dažu nosacījumu izpildes gadījumā būtu pienākums izveidot ES mātesuzņēmumu, kas konsolidētu visus savus aktīvus Savienībā⁽²⁾. ECB atkārtoti pauž stingru atbalstu ES starpposma mātesuzņēmuma priekšlikumam, ko Komisija ierosinājusi, pārskatot Direktīvu 2013/36/ES un Regulu (ES) Nr. 575/2013⁽³⁾. Lai izvairītos no šaubām, ierosinātajiem grozījumiem ierosinātās regulas "iestādes" definīcijā nevajadzētu izslēgt, ka ieguldījumu sabiedrībām ir pienākums izveidot starpposma ES mātesuzņēmumu.

2. Ieguldījumu sabiedrību kā kredītiestāžu licencēšana

Saskaņā ar ierosināto direktīvu atbildība par atļaujas izsniegšanu ieguldījumu sabiedrībai, kas ietilpst kredītiestādes definīcijā, tiek uzticēta kredītiestāžu atļaujas izsniedzējai kompetentajai iestādei saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES⁽⁴⁾. Kredītiestāžu un ieguldījumu sabiedrību uzraudzības kompetentajām iestādēm būtu jāsadarbojas, jo īpaši, lai nodrošinātu, ka gadījumā, ja tiek sasniegtas ierosinātās regulas robežvērtības, ieguldījumu sabiedrības nekavējoties iesniedz pieteikumu kredītiestādes atļaujas saņemšanai un uzraudzību var veiksmīgi uzņemties banku uzraudzības iestāde⁽⁵⁾.

Kaut arī ierosinātajā direktīvā noteikts, ka tām ieguldījumu sabiedrībām, kuras var klasificēt kā kredītiestādes, ir jāsaņem kredītiestādes atļauja, vajadzīgs precizējums par to, kas notiek pēc kredītiestādes atļaujas piešķiršanas⁽⁶⁾. Ierosinātajā direktīvā būtu arī jāprecizē sekas attiecībā uz ieguldījumu sabiedrību, kura ir sasniegusi robežvērtību, bet ilgāku laiku darbojas bez attiecīgas atļaujas un kuras kompetentā iestāde vēlāk noraida pieteikumu atļaujas saņemšanai. Šajā gadījumā var rasties jautājums par to, kura ir attiecīgā kompetentā iestāde sankciju noteikšanai pret ieguldījumu sabiedrību, kura bez atļaujas darbojas kā kredītiestāde, neatkarīgi no tā, vai tā būtu ieguldījumu sabiedrību uzraudzības kompetentā iestāde vai kredītiestāžu uzraudzības kompetentā iestāde. Turklāt ierosinātajā direktīvā būtu jāprecizē, ka ieguldījumu sabiedrības, kas atbilst kredītiestāžu definīcijai, neatkarīgi no tā, kura definīcijas daļa attiecas uz to darbību, var veikt tikai tradicionālās banku darbības (piemēram, noguldījumu pieņemšana no sabiedrības vai aizdevumu sniegšana) pēc tam, kad tā saņēmusi atļauju veikt visas bankas darbības⁽⁷⁾. Tādēļ, kamēr šāda atļauja netiek piešķirta, šīm iestādēm vajadzētu veikt tikai tādas darbības, kurām tās ir pilnvarotas kā ieguldījumu sabiedrības.

3. Ietekme uz statistiku

ECB atzīmē, ka ir svarīgi nodrošināt augstu konsekvences pakāpi un saskaņotu metodiku statistikas jēdzieniem un definīcijām Savienības tiesību aktos un Savienības statistikas tiesību aktos un starptautiskos statistikas standartos, jo īpaši nacionālo kontu sistēmā, ko pieņēmusi ANO Statistikas komisija⁽⁸⁾. Šā iemesla dēļ ECB iepriekš ir atzinusi, ka EKS 2010⁽⁹⁾ monetārās finanšu iestādes (MFI) apakšnozares definīcija atbilst ECB definīcijai⁽¹⁰⁾, uz kuru tā skaidri atsaucas⁽¹¹⁾.

⁽¹⁾ Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvu 2013/36/ES attiecībā uz atbrīvotajām vienībām, finanšu kontrolāciju sabiedrībām, jauktām finanšu kontrolāciju sabiedrībām, atlīdzību, uzraudzības pasākumiem un pilnvarām un kapitāla saglabāšanas pasākumiem (COM(2016) 854 final).

⁽²⁾ Atsauce uz Direktīvas 2013/36/ES ierosināto 21.b pantu. Sk. 1.6. punktu Eiropas Centrālās bankas 2017. gada 8. novembra Atzinumā par grozījumiem kredītiestāžu un ieguldījumu sabiedrību kapitāla prasību Savienības regulējumā (CON/2017/46) (OV C 34, 31.1.2018., 5. lpp.). Visi ECB atzinumi tiek publicēti ECB interneta vietnē www.ecb.europa.eu.

⁽³⁾ Sk. arī Atzinuma CON/2017/46 1.6. punktu.

⁽⁴⁾ Šajā sakarā tiek atzīmēts, ka Direktīvas 2013/36/ES 16. panta 2. punktā noteikts, ka kredītiestāžu uzraudzības kompetentā iestāde noteiktos apstākļos pirms kredītiestādes atļaujas piešķiršanas konsultējas ar kompetentajām iestādēm, kas ir atbildīgas par ieguldījumu sabiedrību uzraudzību.

⁽⁵⁾ Sk. ierosināto grozījumu ierosinātās direktīvas 5. panta 2. punktā.

⁽⁶⁾ Šajā sakarā skatīt arī Direktīvas 2014/65/ES 38. apsvērumu: "Kredītiestādēm, kam piešķirta atļauja saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES, nav vajadzīga cita atļauja saskaņā ar šo direktīvu, lai sniegtu ieguldījumu pakalpojumus vai veiktu ieguldījumu darbības. Ja kredītiestāde nolēmj sniegt ieguldījumu pakalpojumus vai veikt ieguldījumu darbības, kompetentajām iestādēm pirms atļaujas izsniegšanas saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES būtu jāpārbauda, vai tā atbilst attiecīgajiem šīs direktīvas noteikumiem".

⁽⁷⁾ Sk. ierosināto grozījumu ierosinātās direktīvas 57. panta 6. punktā.

⁽⁸⁾ Skatīt Eiropas Komisijas, Starptautiskā Valūtas fonda, Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas, Apvienoto Nāciju Organizācijas, Pasaules Bankas, Nacionālo kontu sistēmu 2008 (Ņujorka, 2009. gads), kas pieejami vietnē: <https://unstats.un.org/unsd/nationalaccount/docs/SNA2008.pdf>.

⁽⁹⁾ EKS 2010 ir Eiropas Kontu sistēma, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 549/2013 (2013. gada 21. maijs) par Eiropas nacionālo un reģionālo kontu sistēmu Eiropas Savienībā (OV L 174, 26.6.2013., 1. lpp.).

⁽¹⁰⁾ Skatīt 1. panta a) punktu Eiropas Centrālās bankas Regulā (ES) Nr. 1071/2013 (2013. gada 24. septembris) par monetāro finanšu iestāžu sektora bilanci (ECB/2013/33) (OV L 297, 7.11.2013., 1. lpp.).

⁽¹¹⁾ Skatīt 6. punktu Eiropas Centrālās bankas Atzinumā (2011. gada 19. maijs) par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par Eiropas nacionālo un reģionālo kontu sistēmu Eiropas Savienībā (CON/2011/44) (OV C 203, 9.7.2011., 3. lpp.).

Turklāt daži ECB statistikas noteikumi definē pārskatu sniedzējus, tieši atsaucoties uz MFI definīciju Regulā (ES) Nr. 1071/2013⁽¹⁾ vai izmantojot “noguldījumu pieņemšanas sabiedrību, izņemot centrālās bankas” apakšnozari (EKS apakšnozare S.122), vai atsaucoties uz “kredītiestādēm”, kā definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013⁽²⁾ 4. panta 1. punkta 1. apakšpunktā.

Ierosinātā regula ietvertu uzņēmumus saskaņā ar “kredītiestādes” definīciju, kuras, ja tās galvenokārt nodarbojas ar finanšu starpniecību, kas nav noguldījumu pieņemšana (vai tuvu noguldījumu aizstājējiem), ietilpst EKS apakšnozarē “Citi finanšu starpnieki, izņemot apdrošināšanas sabiedrības un pensiju fondus” (S.125). Tomēr šī apakšnozare Savienības tiesību aktos nav iekļauta MFI definīcijā. Tādējādi, ja 1. klases uzņēmumi tiek klasificēti kā kredītiestādes, Savienības tiesību aktos noteikto kopīgo standartu, definīciju un klasifikāciju, kas attiecas uz finanšu sabiedrību statistisko apstrādi, trūkumi būtu jānovērš.

4. Makroprudenciāla perspektīva attiecībā uz ieguldījumu sabiedrībām

Ierosinātie tiesību akti neņem vērā EBI ieteikumus par nepieciešamību pēc makroprudenciālas perspektīvas attiecībā uz ieguldījumu sabiedrībām⁽³⁾. Iespējamā sistēmisko ieguldījumu sabiedrību noteikšanas kritēriju pārskatīšana nākotnē var arī apsvērt, vai varētu izstrādāt noteiktus makrouzraudzības instrumentus, lai novērstu konkrētus riskus, kurus mazas ieguldījumu sabiedrības varētu radīt finanšu stabilitātei. Piemēram, mazākas ieguldījumu sabiedrības, kas ir nozīmīgi tirgus dalībnieki, veic pārrobežu darbības vai ir saistītas ar kredītiestādēm, varētu darboties kā šoka pastiprinātāji.

5. Trešo valstu uzņēmumu sniegtie pakalpojumi

Attiecībā uz Komisijas priekšlikumu stiprināt un turpmāk saskaņot Savienības tiesību aktus, kas piemērojami trešo valstu ieguldījumu sabiedrību filiālēm⁽⁴⁾, Savienības likumdevējs varētu vēlēties vēl vairāk apsvērt iespēju piemērot saskaņotos noteikumus visām nozarēm, pat tām, kas sniedz pakalpojumus profesionāliem klientiem un atbilstīgiem darījumu partneriem, lai nodrošinātu, ka visā Savienībā pastāvīgi tiek risināti materiālie riski, un lai izvairītos no regulējuma arbitražas. Šajā sakarā ierosinātie tiesību akti atzīst, ka kredītiestādes un ieguldījumu sabiedrības ir kvalitatīvi atšķirīgas iestādes ar atšķirīgiem primārajiem uzņēmējdarbības modeļiem, bet ar zināmu to sniegto pakalpojumu pārklāšanos⁽⁵⁾. Ņemot to vērā, varētu apsvērt regulējuma arbitražas iespējas nākotnē, piemēram, attiecībā uz trešo valstu kredītiestāžu filiāļu regulējumu, kuru iespējams būtu jāsaskaņo ar trešo valstu ieguldījumu sabiedrību filiāļu ierosināto regulējumu, un tādēļ nākotnē jāsaskaņo arī Savienības līmenī.

Ierosinātā regula nostiprina Regulā (ES) Nr. 600/2014⁽⁶⁾ noteikto režīmu attiecībā uz pakalpojumu sniegšanu un trešo valstu ieguldījumu sabiedrību īstenoto darbību pēc tam, kad pieņemts lēmums par līdzvērtīgumu. Trešo valstu reglamentējošo režīmu ekvivalents tiek izmantots dažādās attiecīgo Savienības tiesību aktu jomās, un varētu tikt papildināta šo pieeju konsekvence un turpmāka uzlabošana. Vienlaikus Savienības likumdevējs varētu vēlēties turpināt apsvērt, vai Regulā (ES) Nr. 600/2014 paredzētais ekvivalences režīms būtu jāierobežo (piemēram, ierobežojot šo režīmu ar konsultāciju sniegšanu par ieguldījumiem un finanšu instrumentu izvietojumu, nepamatojoties uz stingru apņemšanos, profesionāliem klientiem un atbilstīgiem darījuma partneriem). Tāpat būtu jāapsver, vai pašreizējam režīmam attiecībā uz trešo valstu ieguldījumu sabiedrībām būtu jāturpina ieguldījumu pakalpojumu sniegšanu, ko veic neekvivalentu trešo

(1) Skatīt, piemēram, Eiropas Centrālās bankas Regulu (ES) Nr. 1011/2012 (2012. gada 17. oktobris) par vērtspapīru turējumu statistiku (ECB/2012/24) (OV L 305, 1.11.2012., 6. lpp.); Eiropas Centrālās bankas Regulu (ES) Nr. 1072/2013 (2013. gada 24. septembris) par monetāro finanšu iestāžu piemēroto procentu likmju statistiku (ECB/2013/34) (OV L 297, 7.11.2013., 51. lpp.); Eiropas Centrālās bankas Regula (ES) Nr. 1333/2014 (2014. gada 26. novembris) par naudas tirgu statistiku (ECB/2014/48) (OV L 359, 16.12.2014., 97. lpp.).

(2) Skatīt 3. panta 1. punktu Eiropas Centrālās bankas Regulā (ES) 2016/867 (2016. gada 18. maijs) par kredītu un kredītriska mikrodatu vākšanu (ECB/2016/13) (OV L 144, 1.6.2016., 44. lpp.).

(3) Skatīt Eiropas Banku iestādes atzinumu, atbildot uz Eiropas Komisijas aicinājumu konsultēties par ieguldījumu sabiedrībām (EBA/Op/2017/11), 2017. gada 29. septembris. Minētā atzinuma 60. ieteikumā ir norādīts, ka jaunajam ieguldījumu sabiedrību prudenciālajam režīmam būtu jāietver makrouzraudzības perspektīva. Šajā sakarībā jāuzsver sistēmisko risku veidošanās un īstenošanās mazināšanas nozīmīgums, nosakot, vai jāizstrādā attiecīgie makrouzraudzības instrumenti šo risku novēršanai. Ieteikumā 61 norādīts, ka ir vajadzīga detalizēta analīze, kurā izvērtēta ieguldījumu sabiedrību trīs klašu potenciālā sistēmiskā ietekme. Šajā sakarā jāapsver, vai makrouzraudzības perspektīva nebūtu jāpielāgo ieguldījumu sabiedrību uzņēmējdarbības modeļu īpatnībām. Skatīt arī EBI diskusiju dokumentu “Ieguldījumu sabiedrību jauna prudenciālās uzraudzības režīma izstrāde” (EBI/DP/2016/02), 2016. gada 4. novembris.

(4) Skatīt ierosinātās direktīvas 58. panta 3. punktu, kura mērķis ir grozīt 41. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2014/65/ES (2014. gada 15. maijs) par finanšu instrumentu tirgiem un grozījumiem Direktīvā 2002/92/EK un Direktīvā 2011/61/ES, (OV L 173, 12.6.2014., 349. lpp.).

(5) Sk. ierosinātās direktīvas paskaidrojuma raksta 2. lpp. un ierosinātās regulas paskaidrojuma raksta 2. lpp.

(6) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 600/2014 (2014. gada 15. maijs) par finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 173, 12.6.2014., 84. lpp.).

valstu ieguldījumu sabiedrības, atstāt dalībvalstu ziņā, jo dalībvalstis un nacionālās uzraudzības iestādes nevar vienpusēji atrisināt sistēmiskos riskus, piemēram, noteiktos lielos uzņēmumos, kas darbojas pārrobežu mērogā, pārsniedzot valstu jurisdikciju. Lai nodrošinātu līdzvērtīgus konkurences apstākļus, viena no iespējām varētu būt nodrošināt, ka šādiem neekvivalentu trešo valstu uzņēmumiem laika gaitā ir nepieciešams izveidot filiāli (vai meitasuzņēmumus) Savienībā, lai sniegtu ieguldījumu pakalpojumus Savienībā.

6. **Saskaņošana**

- 6.1. Būtu rūpīgi jāizvērtē ierosināto tiesību aktu un Direktīvas 2013/36/ES un Regulas (ES) Nr. 575/2013 mijiedarbība, lai izvairītos no neparedzētām sekām kredītiestāžu definīcijas izmaiņu dēļ. Priekšlikums neietekmē konsolidācijas jomu saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 575/2013 vai prasību, ka ieguldījumu sabiedrības, kas ir vai nu banku grupas uzņēmumu īpašnieki, vai kas ir banku grupas uzņēmumu meitasuzņēmumi, jāiekļauj šādas konsolidācijas tvērumā. Jebkādi turpmāki ierosināto tiesību aktu grozījumi ir rūpīgi jāpārskata, lai saglabātu konsolidācijas tvērumu saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 575/2013. Tāpat jānodrošina saskaņotība starp ierosinātajiem tiesību aktiem un dažiem grozījumiem Direktīvā 2013/36/ES un Regulā (ES) Nr. 575/2013, kuru spēkā stāšanās paredzēta nākošajos mēnešos.
- 6.2. Ierosinātā direktīva paredz, ka kompetentajām iestādēm un visām personām, kas saistītas ar šīm iestādēm, ir pienākums ievērot dienesta noslēpumu ⁽¹⁾. Ierosinātās direktīvas attiecīgo noteikumu formulējums atšķiras no noteikumiem par dienesta noslēpumu Direktīvā 2013/36/ES un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2014/65/ES ⁽²⁾. Priekšlikumiem būtu jācenšas saskaņot tekstu ar dažādiem Savienības tiesību nozaru tiesību aktiem, lai vajadzības gadījumā saskaņotu dienesta noslēpuma pienākumu apjomu.
- 6.3. Tiek ieteikts novērst esošo definīciju atkārtošanos. Piemēram, jēdziens “vadības struktūra uzraudzības funkciju ietvaros” ir definēts gan Direktīvā 2013/36/ES, gan ierosinātajā direktīvā.

Frankfurtē pie Mainas, 2018. gada 22. augustā

ECB prezidents

Mario DRAGHI

⁽¹⁾ Sk. ierosinātās direktīvas 13. pantu.

⁽²⁾ Sk. Direktīvas 2013/36/ES 53. pantu un Direktīvas 2014/65/ES. panta 76. pantu.